

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobců: a) Z. C. a b) nezl. F. C., žalobce ad b) zastoupený Mgr. Davidem Zahumenským, advokátem se sídlem Burešova 6, Brno, proti žalované: **Základní škola Břeclav, Slovácká 40**, se sídlem Slovácká 40, Břeclav, o žalobě proti rozhodnutí ředitelky žalované ze dne 21. 6. 2012, č. j. ZSSL-513/2012, v řízení o kasační stížnosti žalobce ad b) proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 7. 2014, č. j. 29 A 36/2012 – 85,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně ad a) podala dne 11. 6. 2012 žádost o poskytování speciální (výhradně rostlinné) stravy školní jídelnou žalované v rámci školního stravování jejímu synovi, žalobci ad b). Tuto žádost odůvodnila „*dlouhodobým etickým přesvědčením a nesouhlasem se zneužíváním zvířat*“ a dále zájmem na ochraně zdraví jejího syna. Ředitelka žalované v záhlaví vymezeným rozhodnutím žádosti nevyhověla. Zároveň žalobce ad b) poučila o možnosti podat odvolání proti tomuto rozhodnutí s tím, že o takovém odvolání rozhoduje Krajský úřad Jihomoravského kraje. Žalobkyně ad a) podala jménem svého syna odvolání proti rozhodnutí ředitelky, krajský úřad však rozhodl o postoupení daného odvolání městu Břeclav, jako zřizovateli žalované. Následně (dne 2. 8. 2012) podali žalobci žalobu přímo proti rozhodnutí ředitelky s tím, že Krajský soud v Brně již v minulosti rozhodl, že město Břeclav není příslušným orgánem pro rozhodování o odvolání v této věci, nadřízený orgán tak dle názoru žalobců neexistuje a lze podat rovnou žalobu proti rozhodnutí ředitelky žalované.

Krajský soud v záhlaví specifikovaným usnesením žalobu odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Proti usnesení krajského soudu podal žalobce ad b) (dále též pouze „stěžovatel“), zastoupený žalobkyní ad a) jako zákonnou zástupkyní, blanketní kasační stížnost. Nejvyšší

správní soud usnesením ze dne 8. 10. 2014, č. j. 1 As 132/2014 – 10, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které uvedený rozsudek napadá, a aby ve lhůtě deseti dnů od doručení daného usnesení předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Zároveň stěžovatele poučil o tom, že nevyhoví-li dané výzvě, soud kasační stížnost odmítne. Uvedené usnesení bylo stěžovateli (respektive jeho zákonné zástupkyni) doručeno dne 12. 11. 2014, lhůta pro doplnění kasační stížnosti tak uplynula dne 12. 12. 2014. Do dnešního dne však k doplnění kasační stížnosti nedošlo. Nejvyššímu správnímu soudu byla doručena toliko plná moc udělená zákonnou zástupkyní stěžovatele advokátovi Mgr. Davidu Zahumenskému k zastupování jejího syna v daném řízení. Stěžovatel kasační stížnost nedoplnil, ani soud nepožádal o prodloužení stanovené lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud tedy podle § 120 ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti, protože stěžovatel neodstranil ve stanovené lhůtě vadu, pro niž není možné v řízení pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. ledna 2015

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu